

Forfatter: Gustav Ludvig Wad, 1854-1929

Titel: Udrag fra BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Mortensdatter, Benedicte (1559-06-07)

Citation: Gustav Ludvig Wad, 1854-1929: "Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 365. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-idm140619154800944.pdf> (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Myn kere ffenke, det breff, ssoem i ffick meg, det ieg skuinde² ffa ffu Viuicke³, ssoem i hade skreue hinde til, det huen vilde vere meg god ffoer ederss skyeld, ssa vere gud ederss lønd. Der ieg kom til Truenhiem, da gick ieg sstrax om anden dagen oc bar ffu V[i]uicke³ ssame breff oc ffyck hinde det ssel oc ssade hinde mange gode neter pa ederss vene, ssoem i beffoel meg, men huen tog breffe oc lesste det, men huen ssuare meg huirken ont eller gat. Men da gyck ieg hen oc ssete meg pa benke. Inte talle huen til meg, icke toerde ieg heller talle til hinde. Ssa gyck ieg hiem i gen, met det ssnarste ieg ffoernoem, ieg var hinde icke vel komen. En anden ssyndag der effter ssyende Effuert³ en aff ssyne ssuene til meg i kerken, om ieg vilde ga til hanoem oc ffa meg mat met hanoem. Da ssuare ieg ssuinde, ath gyck myn hoessbonde, da vilde ieg oc gerne ga. Da ssade ssuinde ffoer meg, det han vndskyldte sseg oc kunde icke kome paa den tid. Ssa bad ieg oc ssuinde ssyge bade Effuert³ oc ffu V[i]uicke³ ssa møgen tack, ieg s. 366vilde da ga til hinde effter medag. Ssa gyck ieg hiem oc ssade myn hoessbonde, det ieg hade loue fru V[i]uicke¹, ath ieg skulde ga til hinde om effter medag. Ssa ssuare han meg, ath det var besst, ieg gyck, men ieg hade louet thet. Om effter medag gyck ieg pa beffssegaren² til ffu Viuicke¹ oc toe myn hoessboende dater met meg. Ssa koem ieg gandess der ind, da ssat Effuert¹ oc ffu V[i]uicke¹ met alle døress gesster ved bore. Ssa bade de meg ssyde. Ssa ssete ieg meg pa benke, men gud ved det, hoer de toge mod meg, men dog ssad ieg der en time eller ij. Ssa sstod ieg op oc vilde gat hiem. Da ssade Effuert¹, ath ieg skulde ssyde, ieg var nu her i landen oc icke i Danmarck, ieg skulde nu vere, hoer han vilde haue meg, oc met mange besspatelige or, ssoem han da gaff meg. Men ieg vilde dog icke ssyde der lenger. Ssa sstod ieg op oc bød hanoem gode nat, men han bleff ssuarlige vered pa meg oc ssade, ieg skulde ssyde i tuessen dyeffle naffn. Men ieg ssade, ieg vilde icke byde lenger. Ssa skød han meg ffra sseg oc vd pa gulet oc bad meg ga ffoer ssa mange tussene dyeffle, oc doem vilde han beffalle bade meg oc myn besk, oc bande meg oc gaff meg mange besspatelige or. Men han ssa bandet oc regere, da gick ieg til ffu V[i]uicke¹ oc bød hinde gode nat oc vndskyldte meg, oc ath det gioerde meg ont, ath ieg skulde kome der, hanoem oc hinde til ffoertørnlse. Da suare huen inte ande en, en hun mente, ath ieg var icke bedre, en han mate talle til meg oc vere, hoer han vilde haue meg. Men ieg ssa sstod oc talle met hinde, da sslo han den ene ssøl kande effter den ande vd pa gulet til myn hoessbonde dater, huen sstod pa gulet, det alt det, der var i kander, koem pa hindess hode oc kleder. Men ieg gyck vd ssoeffrruel, ssoem ieg vel mate, men alt det ieg gyck vd, oc alt den sstuen han kunde roue effter meg, s. 367der han kunde sse meg, da roeffte han effter meg met skyenss ord oc beffallet alt meg oc myn beske tussen dieffle. Dene ere gorde han meg ffor alle ssyne gesster oc der i et ffremede land. Den alsoemmesste gud sse til hanoem pa myn rete arssage, sa ssandelige ssoem ieg icke talle nage or, der hanoem oc hinde kunde vere til ffoertørnlse i nagen made. Kere ffenke, ssa var der tre bede daue, mand skulde ga til kerken den ssame vge. Ssa gyck ieg til kerken, men ieg tente her icke mere pa Effuert¹ oc ffu Viuicke¹. Men der de iij daue vare ffoergange, oc ieg var hiem gange, da koem løren Perssen² oc en aff kannicker til meg oc ssade, ath ffu V[i]uicke¹ hade visst doem til meg oc lod meg sspøre ath, hui ieg hade icke sstad op mod hinde i de iij daue, naer huen koem i kerken, oc nar huen gyck aff kerken, oc om ieg vesste nage vdere³ met hindess sslet oc vener, men ieg goerde hiende icke den ere, meg burde ath gøre hinde, oc ssta op mod hinde, nar huen koem i kerken oc gick aff kerken, oc om ieg troe, om hun var icke ssleg en quien, det ieg mate ssta op mod hinde, det vilde huen vide hoess meg. Ieg bleff vndelig ved dene talle oc vesste icke møge, huad ieg skulde ssuare der til, men ieg ssuare, ieg ate⁴ det icke, nar huen gick aff kerke eller i kerke, icke gioerde ieg heller⁵, men ieg vesste inte met hindess sslit(!) oc vener en gat, men de ffoerssuare doem vel ssel meg ffor vden. Met det ssuar ginge de hen til ffu Viuicke¹ oc ssade hinde det, men huen vilde icke nøgen met det ssuar, men huen ssyende sstrax vi andre til meg igen, iij aff kanker⁶ oc løren Perssen oc denene(!) boremesster, oc vilde io sstrax haue et enke ssuar aff meg oc vide, hoer ffore ieg sstod icke op s. 368imod ffu V[i]uicke¹, nar huen koem i kerken, oc om ieg vesste nagen vdere met hindess sslyt oc vener, det vilde hun vide, oc hoer ffore ieg ffoeracte hinde ssa i kerken oc sstod icke op mod hinde. Ieg vesste da inte ande ath ssuare doem, ffoer ieg ssuare de andre ij til ffoerne, ath ieg icke ate², det huen koem i kerken eller gyck vd igen, men de vilde icke lade doem nøge met de ssuar, men de vilde haue ssuar aff myn hoessbonde der pa. Ssa var han icke hieme, men han var i kyrcken, men han koem da hiem pa det ssyesste, oc de sspure hanoem ath oc vilde haue et endelit ssuar der pa, hui ieg hade icke sstad op mod ffu V[i]uicke¹ i kerken de iij daue. Hand ssuare dom, han vesste der inte aff, ieg sstod ssel til sstede, ieg mate ssel ssuare ffor meg, men dete vesste hand vel, ieg var gange til ffu V[i]uicke¹ pa garen, men hoer det da gick til, det vesste hand icke andet, en hans huesstru oc hans date[r] koem icke glade hiem, myn dater var offer sslauen met øl bade paa hoffuet og lieff, men huad de brøde der til, det vesste hand icke, ffoer hand var der icke hoess, men, i gode men, i vare der alle hoess, i vide besst, hoer den ssag gick til. Ssa gioerde de myn arssage, ath ieg gioerde icke ande, en ieg vilde icke bliue ssa lenge, ssoem Effuert¹ vilde, men de høre ingen or, ieg ssade. Men de danemend talle hanoen(!) ater til oc vilde i ffoer endelige haue et ssuar, hoer ffore ieg hade ssa ffoeracte hinde oc icke goert hinde den ere i kerken, ssoem meg buerde ath gøre sslege en erlig ffrue. Da ssuare myn hosbunde dom, ath han visste inte ath ssuare der til, men hanoem tycte, ath nar mand koem i kerken, da vare det besst, ath de tage det vare, doem la mere mack pa en ath sstad oc tage vare pa, huem der gyck i kerke eller aff kerke. Men i trengte meg ssa hart, ath ieg skal giue eder ssuar til den gode quinde ffu V[i]uicke¹, da ma i ssyge hinde, ath nar myn høsstru ffor ssaefft hinde nagen tiensste, da ma huen tucte hinde, men beder den s. 369gode quinde tucte ssyne piger oc de, hinde tien, oc lade myn huesstru beteme¹. Hun hade vere hoess en god kuinde, ffør en ieg ffyck hinde, huen hauer vel ssa

vndervisste hinde oc hauer oc vel sset det aff hinde, det huen ved vel bade ath skekke sseg i kerke oc anden ssted, ssa ath den gode ffrue hauer icke behoeff ath ssete nager ny sseger² pa hinde vden husse eller anden ssted, men i husse velle vid vel ssel ffoerligess. Det gaff han doem ffoer ssuar, oc der met gyck de hen oc ssade desse ssuar ffra doem. Men huad besspatelige oer de haue ssyden hat om meg der i bygen, vel ieg ssete til den almesste gud, ieg hauer her inge ath klaue myn nød ffor. Myn kere ffenke, ssa beder ieg eder ssa gerne, ath i velle icke ffoertenke meg, ath ieg vdmager eder ssa møge met myn lange skriefflse, men ieg ved inge ath klaue myn nød ffor vden gud oc eder, oc vel bede eder fførsst ffoer gudz skyel oc ssyden ffoer det ieg var i eder huess, dog i haue det vel afflaefft. Ssa vere gud ederss lønd oc gøre myn arssage ffoer meg, ffoere ieg ved vel, ath de offerroue meg der, ssoem de haue gioert her. Here gud, sse til doem pa myn rete arssage i mod meg.